

Jeg skal slutte med at sige, at vi er medfor-slagsstillere, og derfor støtter vi selvfølgelig varmt forslaget.

Frank Aaen (EL):

Både den borger, der ønsker at købe en brugt bil i udlandet, og skatteborgerne i Danmark har krav på, at den afgift, bilen skal belægges med, er den rigtige afgift. Den må hverken være for høj eller for lav, den skal svare til bilens værdi, og for at nå dertil er man nødt til at få bilen ind i landet og kigge på den. Derfor er vi imod bindende forhåndsbesked.

Men vi er tilhængere af, at Skatteministeriet gør alt, hvad de kan for at hjælpe folk. Man skal sørge for, at det er nemt at få at vide, hvad den normale afgift på en bil af den årgang og i den stand er, og man skal ved en hurtig sagsbehandling hjælpe dem, der ønsker at købe en brugt bil.

Vi skal ikke bruge administrative eller bu-reaukratiske unødvendigheder til at gøre det besværligt for folk at købe en brugt bil, for man kan sige, at afgifterne er jo sådan set i sig selv nok. Vi kunne på nogle sæt godt tænke os højere afgifter, og vi synes, det er den vej, man skal gå, og ikke via et bureaukrati.

Vi er tilhængere af, at man forenkler og gør proceduren hurtigere, men vi synes ikke, der skal afgives en bindende forhåndsvurdering, når man ikke har haft mulighed for at se bilen.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Er det rimeligt, hvis man køber en brugt bil, at man kan få en forhåndsredegørelse for de afgifter, man kommer til at betale? Det synes jeg er rimeligt.

Jeg synes, de principper, der er lagt frem i forslaget, er rigtige, og finder man frem til en procedure, finder jeg ikke, at bureaukratiet vil blive større, tværtimod, hvis man får det lagt rigtigt til rette. Men det afgørende er, at det principielle synes jeg er rigtigt, og vi støtter forslaget.

Kim Behnke (UP):

Jeg vil starte med at sige, at jeg er sådan set ked af, at vi er nødsaget til at ulejlige Folketinget med denne sag én gang til. Jeg var faktisk overbevist om, at den lå i de bedste hænder, ikke mindst fordi ministerens forgænger, hr. Ole Stavad, den 30. august sidste år klart og utvetydigt skrev til Folketingets Skatteudvalg i bilag nr. 19:

»På baggrund af arbejdsgruppens rapport samt hørings svarene vil vi nu iværksætte et ar-

bejde med henblik på, at der fremsættes lovfor-slag om ændring på området i denne samling.«

De sidste to ord, »denne samling«, var måske lovligt optimistiske, når brevet var skrevet den 30. august, for det eneste møde i Folketinget, der var tilbage i den samling, var førstebehandlingen af finansloven for 2001. Men de fleste af os i Skatteudvalget, der læste det bilag, vidste jo godt, at det, det drejede sig om, var, at der var et lovforslag undervejs. Glæden blev derfor stor og bekræftet, da vi i statsministerens åbningsredegørelse, den skriftlige del fra den 3. oktober 2000 på side 23 nederst, ser, at der kommer et sådant forslag. Det eneste, vi sådan set manglede, var at se forslaget fra den nye ministers hånd.

Men i stedet for at få et forslag, får vi i stedet for et brev fra ministeren dateret den 16. marts i år, hvor ministeren skriver, at han desværre ikke kan nå at fremsætte forslaget i indeværende samling, men at det nu skal formuleres og til høring i maj måned, og så vil det komme i næste samling.

Det, der var problemet, var ikke, at sagen endnu en gang blev udskudt næsten et helt år. Næh, det, der var problemet, var, at det gik op for os i udvalget, at ministeren sådan set overhovedet ikke havde tænkt sig at leve op hverken til det, ministerens forgænger havde lovet udvalget, eller det, statsministeren havde fremsat i sin skriftlige redegørelse.

Ministeren havde nemlig, som vi fik indsigt i under et samråd i udvalget den 28. marts i år, kun tænkt sig at vælge det, som i rapporten tilbage fra april år 2000 kaldes modul 2, nemlig at vurderingsmyndigheden overgår til Statens Bilinspektion. Det er også godt, men det er bare ikke godt nok.

For det, der jo ligger i anbefalingerne fra embedsmandsudvalget, er jo, at man også indfører modul 1, nemlig den bindende forhåndsvurdering.

For der skrives i rapporten på side 3: »En gennemførelse af modul 1 sammen med modul 2 vil betyde, at selve afgiftsekspeditionen af køretøjer på told- og skatteregionerne kan foregå som en ren papirekspedition. Regionernes opgave bliver ud over opkrævning af afgift især en sammenholdelse af anmeldelsespapirer med data fra bindende forhåndsvurdering og med data fra synet ved bilinspektionen.«

Der er ingen forbehold, og så er det i øvrigt grundigt beskrevet på de næste 30 sider, hvordan det skal kunne lade sig gøre.